A°. 1827. N°. 46.

BREDASCHE COURANT.

Zaturdag den 17 November.

FRANKRIJK.

PARIJS den 9 November.

Wij hebben de volgende officiele tijding wegens de vernieling der Turksch-Egijptische vloot, door de drie vereenigde vloten, ontvangen.

» NAVARINO den 21 October.

» De admiraals der drie verbondene Mogendheden zich den 18 nabij Zante vereenigd hebbende, om over de middelen te raadplegen ten einde het oogmerk te bereiken om, krachtens het tractaat van Londen, een stilstand van wapenen tusschen de Turken en Grieken daartestellen, hebben in aanmerking genomen:

» Dat na de provisionele wapenschorsing, door *Ibrahim*-Pacha den 25 September ll. met de admiraals gesloten, die Pacha den volgenden dag zijn woord geschonden heeft;

» Dat sedert het terugkeeren dier vloot te Navarino, ten gevolge eener tweede sommatie aan *Ibrahim* door den Engelschen admiraal gedaan, de troepen van dien Pacha niet opgehouden hebben een meer vernielenden oorlog dan te voren, te voeren, door vrouwen en kinderen te vermoorden, de woningen te verbranden, de boomen uitteroeijen, ten einde het geheele land te verwoesten;

» Dat, om de wreedheden welke alles te boven gaan wat tot heden heeft plaats gehad, te beletten de middelen van overtreding en van bevrediging, de raadgevingen aan de Turksche opperhoofden, de waarschuwingen aan den Pacha van Egijpte en aan deszelfs zoon, niet anders dan een spel zijn beschouwd geworden, terwijl hij door een enkel woord den loop van zoo vele barbaarschheden had kunnen stuiten;

» Dat aan de bevelhebbers der vereenigde eskaders slechts overbleef de keus van de drie volgende middelen om aan het oogmerk van hunne respective Hoven te voldoen:

» I Om gedurende den winter eene moeijelijke en kostbare blokkade vol te houden, welke nutteloos zoude worden, dewijl een storm de vloten kan verspreiden, en aan *Ibrahim* gelegenheid geven om zijne verwoestende armee op onderscheidene punten van Morea en naar de eilanden over te brengen;

» II Om de verbondene eskaders in de haven van Navarino zelve te vereenigen, en door deze permanente tegenwoordigheid de Ottomanische vloten werkeloos te houden; doch dat middel tot niets zoude dienen, dewijl de Porte halstarriglijk deszelfs sijstema volhoudt.

» III. Om in Navarino met de eskaders post te vatten, ten einde met *Ibrahim* de voorstellen te vernieuwen en voorstellen te doen, welke voor de Porte zelve voordeelig zouden zijn.

» De admiralen deze drie middelen overwogen hebbende, hebben eenpariglijk erkend, dat het derde middel, zonder bloedstorting en zonder vijandelijkheden, moest genomen worden, doch in de tegenwoordigheid der eskaders.

» Dientengevolge de wijze van uitvoering besloten zijnde, heeft de Engelsche admiraal *Codrington*, als de oudste der admiralen, de noodige schikkingen beraamd.

» Den 20 des middags, de wind gunstig zijnde, werden de seinen gegeven; elk plaatste zich op zijnen post, het Engelsche admiraalschip *de Azie* aan het hoofd, gevolgd wordende door *de Albion* en *de Genua*, het fregat *Syrène*, voerende de vlag van den admiraal *de Rigny*, *de Scipion*, *de Trident* en *de Breslaw*, vervolgens de Russische admiraal graaf *Heiden*, gevolgd door drie linieschepen en vier fregatten.

» De Turken hadden eene linie bij wijze van een hoefijzer geformeerd in den omtrek van de baai, in drie linien, makende te zamen uit 4 linieschepen, 16 fregatten, 27 groote oorlogs-korvetten en even zoo vele brikken.

» De voornaamste magt had zich aan de regterzijde bij den ingang der haven vereenigd, bestaande in 5 groote fregatten, 3 linieschepen en eenige fregatten van minderen rang, en versterkt in eene tweede linie door de korvetten en de brikken.

» Zes branders waren in het midden van het hoefijzer geplaats, om zich op de verbondene eskaders te werpen, indien er een gevecht mogt plaats hebben.

» Het Engelsche fregat *de Darmouth* was twee dagen vroeger naar Navarino gezonden, om aan *Ibrahim* een brief te brengen, door de drie admiraals onderteekend; doch deze brief werd zonder antwoord terug gezonden, onder voorwendsel dat *Ibrahim* niet tegenwoordig was.

» Om twee ure zeilde *de Azie* door de batterijen in de haven; om half drie ure wierp hij het anker voor het Turksch admiraalschip, en werd door de andere Engelsche schepen gevolgd.

» *De Syrène* volgde, en wierp insgelijks het anker op een pistool schot van het eerste Turksche fregat; op dit oogenblik roeide eene boot van het Engelsche fregat *de Darmouth* voorbij een der Turksche branders, toen een schot van een brander den Engelschen officier doodde, die de boot kommandeerde. *De Syrène* bevond zich zoo digt bij den brander, dat zij denzelven in den grond had kunnen booren, indien de Engelsche boot daardoor geen gevaar had geloopen. *De Darmouth* deed op den brander eenige geweerschoten. Op dat zelfde oogenblik lag *de Syrène*, ra aan ra met het Egijptische fregat *de Esnina*: de admiraal *de Rigny*, riep hem toe, dat indien het fregat niet schoot, hij ook niet zoude schieten; doch op dat zelfde oogenblik vlogen twee kanonkogels van een der Turksche schepen, welke aan de achtersteven van *de Syrène* lagen waardoor een man gedood werd; het andere schot scheen naar *de Darmouth* gerigt te zijn. — Van dit oogenblik nam het gevecht eenen aanvang.

» Even te voren had de Engelsche admiraal *Codrington*, eene boot gezonden naar het Turksche admiraalschip, doch de Engelsche stuurman werd in de parlementaire boot, door een geweerkogel gedood.

» Het gevecht werd nu weldra algemeen; de Russische hadden veel te lijden door het vuur der forten, welke op het vijfde schip, zijnde *de Trident*, begonnen te vuren. — Om vijf ure was de eerste linie der Turken geheel vernield. De linieschepen en fregatten waren of in den grond geboord of verbrand; de overige schepen liepen op strand, alwaar zij verbrandeden.

» Van deze geduchte armade bleef slechts een twintigtal korvetten en brikken op het water, doch geheel masteloos en verlaten.

» Aldus is de bedreiging vervuld, welke aan *Ibrahim* gedaan was, dat een kanonschot op de verbondene schepen gelost, de vernieling der vloot zoude tengevolge hebben.

» *Ibrahim* was niet tegenwoordig. Sedert veertien dagen verwoestte hij Morea, vernielde hij de olijfboomen, de vijgeboomen, enz.

» In dit niet voorziene gevecht, hebben natuurlijk eenige schepen door hunne positie, meer geleden dan anderen; zeker is het, dat elk eskader, dat elk persoon gewedijverd en zijn pligt gedaan heeft.

» Het Fransche fregat *l'Armide*, hetwelk bij den aanvang van het gevecht, met het Engelsche fregat *de Talbot*, aan de linkerzijde van het hoefijzer geplaatst was, heeft met zijn dapperen medgezel, het vuur van vijf Turksche fregatten uitgehouden tot de aankomst der Russische schepen.

» Het schip *Scipion*, kapitein *Milius*, werd door een brander aan de boegspriet in brand gestoken, heeft viermalen den brand gebluscht, zonder een oogenblik met vechten op te houden, vurende van twee kanten te gelijk, op de vijandelijke linie en op de forten.

» De kapitein *de la Bretonniere* van *de Breslaw*, heeft eerst zeilende en daarna ten anker, gevochten, zich begevende dáár, waar zijne tegenwoordigheid vereischt werd. De Russische admiraal heeft aan den ridder *de Rigny* zijnen bijzonderen dank doen betuigen voor de hulp welke hij van *de Breslaw* ontvangen heeft op het oogenblik dat *de Azof* door twee Turksche schepen aangetast werd.

» De goëletten *l'Alcyone* en *de Daphne*, hebben dapper mede gevochten in den aanval op de Turksche branders door de Engelsche korvetten en brikken.

» De admiraal *de Rigny* heeft zijnen bijzonderen dank betuigd aan den Engelschen kapitein *Fellows*, voerende het fregat *de Darmouth*, voor de juist gepaste hulp, toen een der branders op het punt was zijn schip aantesteken.

Ons eskader heeft in het gevecht 43 dooden en 119 gekwetsten bekomen. Kapitein *de la Bretonniere* heeft eene ligte wonde bekomen. Het materieel van ons eskader heeft veel geleden; twee onzer schepen zijn genoodzaakt naar Toulon te zeilen om gerepareerd te worden; *de Syrène* inzonderheid heeft veel schade bekomen.

» De Engelsche korvet *la Rose* is naar Smirna gezeild, van waar er koeriers naar Konstantinopel zullen gezonden worden om deze gewigtige tijding, derwaarts over te brengen. *De Trident* is ook naar Smirna gezeild om het Fransche eskader aldaar te versterken en de Franken in zijne bescherming te nemen.

» De admiraal *de Rigny* roemt bij uitstek de hartelijke eensgezindheid en de krachtdadige medewerking van de Engelsche en Russische admiraals.

» Eenige dagen voor het gevecht had de admiraal *de Rigny* aan de Franschen, welke zich op de vloot van *Ibrahim* bevonden, doen weten, dat de wijze van oorlog door de Turken aangenomen en de trouwloosheid van *Ibrahim*, hem noopten hun te waarschuwen dien dienst te verlaten. Een enkelde heeft naar die uitnoodiging niet willen luisteren.

» Het eskader heeft gedurende eenige uren een verschrikkelijk schouwspel voor oogen gehad: men moet zich verbeelden 150 oorlogschepen van allen rang, welke in eene kom vuurden; de branden en de uitbarstingen die daarop volgden.

» Toen het eerste Turksche fregat in brand geraakte en in de lucht vloog, was *de Syrène* zoo digt bij de achtersteven van dat schip, dat deszelfs bezaansmast langs de plecht stortte."

Van den 10 November.

In een der dagbladen leest men het volgende:

» De vernieling der Turksch-Egijptische vloot door de verbondene eskaders moet zulke gewigtige resultaten hebben, dat meest doorzigtigen er moeijelijk al de gevolgen van zouden kunnen berekenen. Zou het echter gewaagd zijn te voorspellen, dat er onvermijdelijk een wezenlijke oorlog tusschen Turkijen uit voortvloeijen moet en de vernietiging van de barbaarsche regering, welke zich aldaar gevestigd heeft?"

» De Europische regeringen hebben kostbare gezantschappen te Konstantinopel en daarenboven nog zaakgelasten en consuls in andere deelen van Turkijen; dagelijks zijn zij aan allerlei beleediging en hoon blootgesteld; als de ambassadeurs naar de paleizen van den Sultan of van de Turksche ministers gaan, verzuimt men nimmer de hoofden van christenen voor hen ten toon te stellen; steeds dreigt hun hetzelfde lot als dat der slagtoffers die zij aanschouwen moeten, en de deuren der Zeven Torens staan altijd open om hen ter doodstraf voor te bereiden. Sints jaren is het den volken van Europa beschoren, al die gevaren, al die vernederingen te verdragen. Hoe kan het anders zijn? De Turken hebben bij ons niet één agent, niet één zaakgelaste, niet één vertegenwoordiger; hun oogmoed wast bij onzen ootmoed, bij onze inschikkelijkheid; zij dulden slechts de taal der onderwerping; zij antwoorden slechts met die der hoogheid en bedreiging; hun opperhoofd voert, even als de trotsche *Agamemnon*, den titel Koning der Koningen. Wij zijn zwak genoeg voor zoo veel aanmatiging te buigen, waarom zou de Porte er van afzien?"

» Sints vier jaren, zijn tien, twintig ambassadeurs elkanderen te Konstantinopel opgevolgd, om over Griekenlands zaak te onderhandelen, dat is, om den Grooten Heer, die ons christen-honden noemt, te smeken, de slagting van onze broeders in het Oosten wel te willen staken. Van onheugelijke tijden worden onze koopvaarders door barbarijsche kapers genomen, worden onze burgers, ondanks de schatting waaraan wij laag genoeg zijn ons te onderwerpen, als slaven naar Tunis, Algiers, Marokko gesleept. Tot heden hebben wij ons tot vergeefsche en bloothartige vertoogen bepaald; zij hebben de wreedheden der eeuwige vijanden van den christen naam slechts doen toenemen: dit moest wel zoo.

» De tijd om zoo veel hoon te wreken, om aan zoo veel rampen een einde te maken, schijnt eindelijk daar. De luistervolle en christelijke overwinning te Navarino zal, dit moet men hopen, slechts de voorloopster van nog gewigtiger gebeurtenissen zijn, waardoor de mogendheden in opzigt tot de barbaren van Afrika en Azie vrij zullen worden.

» Dan, om die groote uitkomst te verwerven, moet men zich zelve gelijk blijven, en geene onderhandelingen meer beginnen, als men eens het kanon te baat heeft genomen, waarlijk het eenigst middel dat Goed is tegen de aanmatiging der Turken.

» Het eerste gevolg der zegepraal van Navarino is de verlossing der heldhaftige Hellenen; de magt, welke het overblijfsel van die christennatie zou verpletteren, is vergruisd; aan *Ibrahim* blijft, daar hij niet ontvlugten kan, slechts eene kapitulatie over, welke hij misschien reeds verzocht heeft, en waarvan men dan, naar magt en regt, hem de voorwaarden kan voorschrijven. Wat Griekenland betreft, men kan hetzelve beschouwen als voor altijd van het Ottomannische juk bevrijd: Griekenlands verlossing is onherroepelijk te Navarino bepaald.

» Hoe zal het te Konstantinopel gaan? De tijdingen van Navarino moeten wel een donderslag geweest zijn voor den Divan, inzonderheid echter voor den Grooten Heer; en moet men niet vreezen, dat hij in de eerste oogenblikken van zijne wraakzucht en wreedheid geene palen heeft gezet? En waren, zegt men, voorzorgen genomen ten behoeve der Europeanen, die zich in de hoofdstad van het Ottomannische rijk bevinden; maar welke voorzorgen zijn bestand tegen de woede van eenen despoot, die met éénen wenk de hoofden bij honderden doet vallen! Heeft hij het wijders ook wel in de magt, zijne slaven tegen te houden? Neen! want anders zou hij aan den eisch der mogendheden voldaan hebben, daar hij ze niet weerstaan kan; hij heeft niet toegegeven, omdat hem het lot dreigde van zijne voorgangers, die de dweepzucht der Turken hebben zoeken te beteugelen. Geve de Hemel, dat de Europeanen van Pera de slagting ontkomen zijn, welke men voorzien moet.

» Aangaande de staatkundige gevolgen der overwinning van de vereenigde vloten, die zullen groot zijn en zich spoedig ontwikkelen; laten wij ze afwachten."

De moniteur is het hiermede niet eens. » Denk niet, zegt hij dat de vruchten der zegepraal alleen voor den overwinnaar zullen wezen; zij zal den overwonnelingen zelfs voordeelig zijn: zij zal voordeelig zijn voor dat *oude Ottomannische rijk, waarvan het behoud nog noodig is voor het staatkundig evenwigt van Europa.* Door de overtuiging van zijne zwakheid ontrukt aan droombeelden van dwingelandij en wraak, zal het beter zijnen waren toestand beseffen en de daaruit voortvloeijende pligten. De overwinning is niet minder voordeelig voor dien grooten vasal der Porte, die op eenen nog wilden stam de vruchten der beschaving heeft weten in te enten (den Onder-Koning van Egijpte) en die met open oogen in den afgrond rende. Voortaan van zijnen opperleenheer los, zal hij den bezwarenden strijd verlaten, waartoe hij door zijne zucht naar verbeteringen en den eerbied voor het gegeven woord gebragt was. Zoo wordt hij geheel teruggegeven aan de behoeften en het geluk van het rijke wingewest, dat hem zijne herrijzing te danken heeft en hem zijne opofferingen met woeker zal vergoeden.

» Geene heillooze voorspellingen zullen ons de zegepraal bederven. De Porte weet wel, hoe duur een enkel haar van het hoofd eens ambassadeurs zou te staan komen; de divan is niet doof genoeg; om in de verte het gehinnik der Russische paarden niet te hooren, die den strijd verlangen; hij is niet blind genoeg om de christen schepen niet te zien, die den ingang van den Bosphorus belegeren. Schoon onkundig, heeft hij nog dat instinct, hetwelk de wetenschap is van bekrompen menschen. Hij weet wat het gevolg der blokkade van de Dardanellen voor de hoofdstad zou wezen; hij weet, even goed als wij, waartoe de honger eene volksmenigte kan brengen, welker dierbaarste gewoonten reeds aangerand zijn.

» De verdere gevolgen van den dag van den 20 October zijn in handen van de zegepralende, dat is van de Europische mogendheden; want zij hebben voor geheel Europa overwonnen. Dat alle militaire wapening den Griekschen eilanden, zoo wel als den bewoners der kusten van Barbarije verboden worde; dat iedere stellige overtreding van dit verbod voor zeerooverij gehouden, en als zoodanig aan het gerigt van Europa overgeleverd worde. En dit zal gebeuren; want het is regtvaardig en gemakkelijk" — Zoo spreekt het ministeriele blad

Van den 11 November.

Het volgende is een uittreksel uit een brief, geschreven voor Navarino, in dato den 22 October.

» De Turksche-Egijptische vloot heeft opgehouden te bestaan, eenige uren zijn voldoende geweest om dezelve te vernietigen.

» Het is onmogelijk de geestdrift te beschrijven welke op alle de verbondene schepen heerschte en nog heerscht. Alle officieren hebben zich onderscheiden en onder ons vooral de kapiteins *Milius*, *Hugon*, *de la Bretonniere* en *Maurice*.

» De geschiedenis levert geen voorbeeld op van eene zoo opregte medewerking en eensgezindheid tusschen eskaders van verschillende natiën, als bij dit gevecht heeft plaats gehad. Engelschen, Franschen en Russen, hebben elkander hunne erkentelijkheid betuigd; als broeders hebben zij tegen de gehaatte Barbaren gestreden.

» Men moest getuige geweest zijn van het gevecht om zich een denkbeeld te vormen van de overblijfsels der Turksche vloot toen het vuur ophield; nimmer is eene volkomener vernieling de uitslag van een zeegevecht geweest; men schat het verlies der Turken op meer dan 3000 man, welke ook met veel verbittering gestreden hebben. Het is opmerkenswaardig dat geen een der schepen van de verbondene Mogendheden is verloren gegaan, alhoewel dezelve veel door het vijandelijke vuur der batterijen hebben geleden."

Een onzer dagbladen had gezegd dat de schepen der Mogendheden zoodanig gehavend waren dat zij geen zee meer konden bouwen; doch de ministiriele dagbladen, welke zulks dan ook beter kunnen weten, spreken dit geheel tegen en verzekeren dat alleen *de Syrène* en *de Scipion*, de eerste van 58 en de tweede van 74 stukken, naar Toulon komen om gerepareerd te worden.

» Het is waar, zegt een dezer dagbladen, dat tengevolge van een gevecht, waarbij eene vloot van meer dan *honderd* oorlogschepen, waaronder 20 linieschepen en fregatten, vernield is geworden, het onmogelijk zoude zijn dat alle de overwinnende schepen in staat zouden gebleven zijn om dadelijk zee te bouwen. Doch een wel georganiseerd eskader heeft bronnen om zich spoedig te herstellen. — De admiraal de *de Rigny* heeft nu de volgende schepen ter zijner beschikking welke volkomen in orde zijn: *de Breslaw* van 74 stukken, *de Trident* van 74 stukken, het fregat *de Vestale* van 53, *de Armide* van 44, *de Junon* van 44, en *de Magicienne* van 44 stukken, benevens 2 korvetten en 11 kleine schepen.

Behalve deze magt worden dadelijk naar de Levant gezonden: uit Brest *de Conquerant* van 80 stukken, en uit Toulon *de Iphigénie* van 60 stukken en de korvetten *de Victorieuse* en *de Bayadère*. Terwijl de fregatten *de Astrée*, *de Flora* en *de Fleur de Lys*, naar de Middelandsche zee zullen zeilen om onze scheepvaart te beschermen.

Daar de vernieling van de Turksch-Egijptische vloot den 20 October heeft plaats gehad, zoo kan de tijding daarvan eerst tegen den 28 te Konstantinopel bekend zijn. De uitwerking van deze gebeurtenis in die Turksche hoofdstad kan ons dus eerst over een twintigtal dagen, en niet voor den 18 dezer, bekend worden.

De groote vraag is nu, of de Sultan, door deze gevoelige les geleerd hoe onvermogend hij is om de magt der verbondene Mogendheden te wederstaan, dadelijk het hoofd buigen, en in alle hunne vorderingen bewilligen zal, dan wel, of hij zich nu in openbare oorlog met gezegde Mogendheden beschouwen, dien volhouden, en zich tevens ook aan den inval eener Russische armee blootstellen zal willen. Andere keus dan tusschen eene onmiddelijke onderwerping of eenen wanhopigen op zijn geheel bederf uitloopenden oorlog, schijnt den Sultan niet meer overig te blijven.

De Moniteur deelt een stuk mede nopens de gebeurtenissen te Navarino en zegt: » dat de zaken in het Oosten met de vernieling der Turksche vloot geëindigd zijn." Een ander dagblad, *le Courrier Français*, is van andere gedachten en zegt: » de zaken zijn zoodanig geëindigd als de heer *de Villèle* alles weet te eindigen. Zoo heeft die minister ons dikwijls aangekondigd dat de zaken van Spanje en Portugal geëindigd waren; zoo heeft hij voor zes maanden verzekerd dat er geen censuur zoude komen, geene ontbinding van de Kamer, noch vermeerdering van Pairs. Hij is in de staatkunde zoo kortzigtig dat hij in het begin van de week zelve nimmer weet wat hij na verloop van acht dagen verpligt zal zijn te doen.

» *De Moniteur* bedreigt intusschen de Porte met het gebriesch der Russische paarden, welke op hare grenzen gereed staan. » » De Porte, zegt hij, weet tegen welken prijs zij het krenken van één haar van een ambassadeur, zoude moeten betalen" " — Doch de heer *de Villèle* verzekerde ons ook dat de Porte hare vloot niet door een enkel kanonschot zoude in de waagschaal stellen, en dat alles voor Griekenland reeds geschikt was.

De *Courrier Français* vaart behalve tegen den heer *de Villèle* ook tegen den prins *van Metternich* uit, en zegt: dat het bloed van zoo veele duizenden slagtoffers bij God en de menschen wraak roept tegen dien minister; op hem moet ook het Turksch bloed komen dat reeds gestroomd heeft en welligt nog zal stroomen"

Gisteren zijn door de ministers op nieuw estafetten naar alle kanten van Frankrijk gezonden met nieuwe instructien aan de prefecten nopens de kieskollegien. Men beveelt hun de bevrijding van Griekenland aan de ministers toe te schrijven en alles in het werk te stellen om de kiezers over te halen tot het benoemen van ministiriele leden in de Kamer. Men ziet noch op de middelen, noch op de opofferingen, mits hunne pogingen slechts door een goeden uitslag bekroond worden. Dit is de inhoud der instructien welke zijn afgezonden.

Voorheen waren de koningsgezinden en de constitutionelen in Frankrijk in oppositie, en roemden of laakten elkanders afgevaardigden naar tijdsomstandigheden, doch nu de ministers en de Jezuiten hun geweldig gezag in Frankrijk uitoefenen, trekken de koningsgezinden en de constitutionelen eene partij tegen de ministers. Intusschen maakt het ministirieel dagblad *la Gazette de France* listiglijk gebruik van hetgeen het *Journal des Debats* in vroeger jaren nopens *Benjamin Constant* en andere constitutionele leden gezegd heeft, en deelt die stukken mede om die afgevaardigden in een slecht daglicht te plaatsen. — Het *Journal des Debats* dat een koningsgezind blad is, en door den heer *Chateaubriand* begunstigd werd, roept de Franschen tot eensgezindheid tegen de ministers op, en zegt, dit is de algemeene regel: » Die de vriend van het Charter is, is de vriend van Frankrijk. Die welke de vijand van het ministerie is, is onze vijand niet meer." — Oude koningsgezinde en constitutionelen zijn alzoo vrienden en tevens de vijanden der ministerielen geworden.

137ste Koninklijke Nederl Loterij.

DERDE KLASSE.

1ste Lijst. N°. 3528, een premie van *f* 1000. N°. 28733, een prijs van *f* 1000. N°. 5599, een prijs van *f* 2500.

2de Lijst. Geene.

3de Lijst. Geene.

4de Lijst. No. 22147, een prijs van *f* 30000.

5de Lijst. No. 10351, 12329, ieder een prijs van *f* 1000.

6de Lijst. No. 18999, een prijs van *f* 2500.

7de en 8ste Lijst. Geene.

Te BREDA, bij F. B. HOLLINGÉRUS PIJPERS, Boekdrukker en Boekverkooper.